

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 ft — kr.
Fél évre . . . 3 ft — kr.
Negyed évre . . . 1 ft 50 kr.
Külföldre egy évre 8 ft — kr.

Egyes szám ára 6 kr.

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZEKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.

Ezenkívül minden egyszeri közlés után 30 kr belyegdíj fizetendő.

Nagy és többször közlendő hirdeményeket árkedezményben részesít a kiadóhivatal.

A „Nyílt tér”-ben közlendő cikkekért soronként 10 kr fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Ifj. Dobay János szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségben, az előfizetések, hirdetések, nyílttéri cikkek stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Sétatért K.-Vásárhelynek!

— jul. 29.

Az országgyűlés terméi zárják; a honatyák az ország különböző vidékein elszéledve, az úde fürdői vagy nyaraló-lakások balsamos levegőjét élvezve, tanulmányozzák a sokoldalú szükségét és bajt, melyen a nép érdekében a közelgő 5 évi ciklus alatt segítniük kell. A kiily irányban tesz, arra Isten áldása, a kiellenkezőleg, arra a nép átka vár. De hagyjuk őket a magas politikai világ különböző nagy eszméivel tépelődni s mi nézzünk be egy kissé saját tűzhe-lyeinkhez, mert itt is végzetlen sok teendő vár reánk.

A hazában igen kevés város van már, hol nem gondoskodtak arról, hogy ne csak azok élvezzenek nyáron át úde levegőt, kik fürdőre mehetnek, hanem azok is, kik itthon terhes munkájukkal a hosszú nyári napokon szobákban gözsörögni kénytelenek. Igen sajnós, hogy kis városunk is azokhoz tartozik, hol a haladás e szükséges jele, a közegészség-ügy fontos tényezője, teljesen hiányzik. Ha körültekintek hápa-hupás, gödrös-bödrös piaci főterünkön vasárnap, sőt másnap délután is, úgy találom, hogy itt egy csomó érettkorú, önálló iparos, tovább az irodai teendőkben kifáradt hivatalnok, amott szabad idejüket társas beszélgetésre használó iparos-ifjak csoportosulnak hol az utcaszegleteken, hol a nyílt piac téren. Szívesen fizetne mindenik két krajczárt, csak lenne egy szabad, árnyékos hely, hol tetszésük szerint sétálhatnának vagy leülhetnének. Így kénytelenek, habár a kocs-elgázolásnak, a rossz flaszter miatt a lábki-rándulásnak minden perczen ki vannak téve, a kopár piacon a nap hevétől égetve tölteni idejüket.

Bizony nagy figyelmetlenség a város atyáitól, hogy e hiányon segíteni soha meg sem kísérelték. Azt mondhatná valaki, hogy itt vannak mulató-kertek: tessék oda menni. Igaz, vannak, de nem kell elfeledni, hogy egy mulatókerten belül, részint a példa hatása alatt borozás, kártyázás vagy más ilyesmihez fogunk, a mi pénzbe kerül; egy sétatérén semmi költségekész csúbnak nem vagyunk ki-téve, sőt még nem is genirozzuk magunkat senkitől, mert azon hely édes mind-nyájunké, nem kell sem a gazda görbe szemnézésétől félni, sem a társadalmi állás hatása alatt egymást uralni.

Hogy erre szükségünk van, azt nem vitathatja el senki. Meg is lehet tenni, csak előjáráságunk vegye kezébe a dolgot, s bizonynyal állítom, hogy az ügy sikeres megoldása utánig egyfelől

mindnyájunk elismerését és háláját érdemli ki, másfelől hasznót csinál közön-ségünknek nemcsak közegészségi, ha-nem anyagi szempontból is.

E kérdések megoldása után legyen szabad rámutatnom, hogy és miképen lehetne e szerény igényeknek eleget tenni.

Városunk fekvése miatt benn a város-ban alkalmas központot találni e czélra nem lehet; de ez nem is szükséges, mert ezt bárhol is a város szélén, a városi zárt levegőtől ment, befásított helyeken állít-ják fel, illetőleg rendezik be. Ily alkal-mas helyet kettőt tudok; az egyik elő-állítható lenne a törvényszék háta mö-gött elterülő katonai gyakorló nagy tér szélének két-három öl területű körben való befásítása által. Eddig is csodál-koztam, hogy senki sem tett semmit arra, hogy mint másutt, úgy itt is, e szép tér széle befásíttassék. E tér ugy is elég a városunkban lenni szokott hon-védség gyakorlására is. Különben is egész éven át alig egy havi idő az, mi-dőn a tanzászlóaljhoz behívott katonák nagyobb számmal vannak a rendes 24-től 100—ig terjedő létszámnál. A kato-nai parancsnokság, mint tudom, szíves örömmel beleegyezik a körülzásításba, sőt segédkeztet is nyújt. A tulajdonos tanügyi alappedig csak örvendhet rajta, hogy ez elhagyott helye gondozás alá vétetik s nem lesz ezután a kóborló sertések, ludak és más állatok nyaralója.

Ha mégis a láthatatlanul működő, ha-ladásunkat gátló kezek e jámbor olaj-tásunk megvalósítása elé is akadályt gördítenének és itt nem lehetne: úgy második helyül a városnak a barompia-cz területén tul levő kertje, azt hiszem, al-kalmas lenne. Itt már lehetne nemcsak sétányt, hanem ügyes uszodát, télre kor-csolyázó stb. kelyet berendezni. Nincs is oly távol, hogy az tüdülést keresők szívesen ne látogatnák.

A berendezés pénzbe kerül, de ezt is, mint sok mást, társadalmi uton s mulat-ságok stb. jövedelméből be lehetne sze-rezni.

A ki ez ügynek vezére lenne és ke-resztülvinné, kitörülhetetlen betűkkel örökítené meg nevét Kézi-Vásárhely város történetében s nem félhetne a köz-művelődési, tűzoltó-, lövész- és korcsolyázó-egylet eléggé nem sajnálható ku-darczától.

Solon.

Hidak és kompok megvizsgálása. A paksi szerencsétlenség arra indította a közmun-ka-és közlekedésügyi minisztert, hogy hasonló katasztrófa elkerülése végett a hidakon és kompokon való közlekedést a közbiztonság érdekében törvényhozási uton szabályozza. Ez irányban már megkezdtek a munkálat-

kat, míg azonban ezzel elkészülnek, a minis-ter körrendeletben utasította a törvényha-tóságokat, hogy a területükön levő valamennyi város hidat és kompot alaposan vizsgáltas-sák meg s a mennyiben azokat egy vagy más tekintetben a közlekedésre alkalmasnak nem találják, megfelelő helyreállításuk iránt intézkedjenek. A fahidakon 4000 kilogramm-nál nagyobb súlyu tárgyakat csak az állam-építészeti hivatalnál tett előleges bejelentés s a hid megerősítése vagy alátámasztása után szabad szállítani. A kompokra nézve a törvényhatóság köteles megállapítani azok szerkezetét, berendezését, felszerelését s teherviselő képességét egy a személyek szá-mára, mint a rakomány összes súlyára nézve s ezeket mindkét parton, valamint a kompon is látható helyen kell kifüggeszteni. A kom-pok tulajdonosainak szigorú kötelességévé teendő, hogy a megállapított hordképesség-nél nagyobb megterheléstől tartózkodjanak, a községek előjárásai pedig a legszigo-rubb ellenőrzést gyakorolják egy a kompbi-tokosokkal, mint a kompot használó közön-séggel szemben. A hidakhoz és kompokhoz vezető fel- és lejárók szintén a közlekedés igényeinek és biztonságának megfelelő álla-potban tartandók s e rendelet és a hatóság intézkedései ellen vétők a legszigorubb eljá-rás alá vonatnak. A miniszter felelősség ter-he mellett kötelezi a hatóságokat a rendelet pontos végrehajtására.

A kormány pénzügyi tervei. A kormány a regalénak, illetve az italmérési regalénak tervezett megváltása ügyében — hír szerint — arra a határozatra jutott, hogy nem a község, hanem az állam részére váltassanak be. Az utóbbi hetekben megkezdtek az italmérési regalé mostani jövedelmeinek össze-állítását. Egyébként az ügy, illetve annak pénzügyi oldala még oly kezdetleges stá-diumban van, hogy a pénzpiacznak e czélra való igénybevételeiről még hosszú időre nem lehet szó. A mi a jövő évi költségvetés elő-irányzatát illeti, az az 1886. évi összeállítás alapján tervezetlik. A szándékolt megtaka-ritások csak később fognak megállapíttatni, s a végleges költségvetési javaslat azoknak alapján fog módosíttatni.

SZEMLÉ.

Megbirságolt vasutengedményesek. Baross Gábor közlekedésügyi miniszter a budapest-szentlőrinci vicinális vasut engedménye-seit 2000 ft bírsággal sújtotta, mert az engedély-okmány világos feltételeivel ellen-tében nem jelentették be előzetesen, illető-leg nem kérték engedélyt arra, hogy pályá-juk kiépítésénél nem magyar gyártású sinek használhassanak. A miniszter — mint a »Bud. Corr.« jelenti — köteles volt az enge-délyesek irányában ezt a bírságot alkalmazni, mert különben a maga részéről nem tartotta volna meg az engedély-okmány határozma-nyait. A miniszternek soha sem jutott eszébe, hogy a külföldi gyárakat kizárja a vasut, vagy egyéb középítményekből; ha azonban egyik vagy másik esetben az engedélyesek elfogadják azt a feltételt, hogy kizárólagosan belföldi gyártmányokat használnak, el-lenkező esetben pedig bírságot fizetnek: csak nem lehet a miniszterről felténni, hogy jóváhagyja az engedélyesek által elvállalt kötelezettség megsértését. A miniszter kü-lönben is figyelemmel volt arra, hogy az esetben, a midőn az engedélyesek önként

tették azt a propositiót, hogy csak belföldi készítményt használnak fel, az engedély-ok-mányba mégis felvéssék az a clausula, hogy az engedélyesek, az esetre, ha még is egy vagy más cikket olcsóbban kaphatnak meg külföldről, ezt hasznukra is fordíthas-sák, mielőtt ebbeli szándékukat bejelentve, a miniszterium engedélyét megnyerik. Az említett engedélyesek megbírságolása — és ez az egyetlen hasonló bírságolási eset, a mely eddigelő előfordult, — azzal az indo-kolással történt, hogy az illetők szándékolt eljárásukról a miniszteriumnak nem tettek jelentést.

A posta és távirda egyesítése. Az egyesített posta- és távirda-igazgatóságok tisztviselői létszámában foganatosított kinevezések pub-likációjával igen nagy és nehéz újászerve-zés hajtatót végre, mely — mint a Bud. Corr. írja — egyrészt lényeges megtakarítá-sokat tesz lehetővé az államra nézve, más-részt pedig a posta- és távirdaügy adminis-tratióját is egyszerűsíti és javítja. Ez által a közlekedési miniszter egyúttal módot nyert arra is, hogy a tisztviselői személyzetet rész-ben epurálja. Ott, a hol ezt a szolgálat érde-ke megkövetelte, nyugdíjazások rendeltettek el s ezenkívül néhány végkielégítés is foga-natosíttatott. Önként érthető, hogy egy ily újászervezés számos személyes érdeket érint; a miniszternek azonban az ügy érde-kében ezen tul kellett magát tennie és csak ott nem foganatosított változtatásokat, a hol megszerzett jogokat kellett tekintetbe venni. Az újászervezés által a szolgálat feltétlenül csak nyerni fog, mivel azt ezentul megbiz-hatóbb elemek fogják ellátni. A miniszter egyúttal abban a helyzetben is volt, hogy azon tisztviselőket, a kik képeseknek, meg-bizhatóknak és szorgalmasaknak bizonyul-tak, nagyszámu előléptetésben és fizetés-javításban részesíthette.

Népfőlkölő tisztek. A népfőlkölő tiszti álla-sokra való kijelölések iránt a honvédelmi miniszteriumban már megtörtént a végleges intézkedés. S a miniszter a törvényhatósá-gok utján tudatja a népfőlkölő tisztképző tanfolyamokban résztvevő és azt megfelelő eredménnyel végzett állampolgárokkal, hogy a népfőlkölő tiszti helyekre való ki-jelöléseknél azon népfőlkölősi járás parancs-noksága által lesznek értesítve, melynek te-rületén állandóan tartózkodnak. A népfől-kölő tiszti állásra pályázott volt tisztek, orvo-sok, kezelőtisztek, állatorvosok, továbbá hadapródok és altisztek (számvivő altisztek), kik a népfőlkölőtiszti, illetőleg hivatalnoki állásra kijelölhetők nem voltak, ugyanezen a módon fognak értesíttetni. A műszaki vagy pedig hadbírói állásra beadott pályá-zatokat, minthogy a népfőlkölés jelenlegi szervezetében ily állások nincsenek rend-szeresítve, a miniszterium nem vehette te-kintetbe. A tiszti és hivatalnoki állásokra oly nagy számmal érkeztek be pályázatok, hogy a szükségletet jelentékenyen felül-mulják, s eltekintve egyesektől, kik a köve-telményeknek minden tekintetben teljeszen nem feleltek meg, a többiek ez ok miatt sem voltak kijelölhetők s ezek értesítést nem kapnak. Egyúttal tudatja a miniszter, hogy f. évi október 1-től az érdekeltek minden-nem, a népfőlkölésre vonatkozó ügyükben az illetékes népfőlkölősi járás-parancsnok-sághoz forduljanak.

Muszka közlekedés. Romániában kezdenek nagyon ijedezni attól, hogy Oroszország nagy buzgalommal foglalkozik a román köz-érület praeparálásával. Ugy látszik, hogy déti izgatásainak egyik színteréül Romániát választotta ki, különösen az alsó Duna déli részét, a hol — mint Bukarestből jelentik — aggasztó viszonyok fejlődnek s Bratiano miniszterelnök a legutóbbi minisztertanács-ban állítólag jelenté is azon veszélyt, mely ez oldalról az országot fenyegeti. Majdnem

bizonyos, hogy Oroszország a bujtozást Romániában is tágabb körben szándékozik tűzni, ép úgy, mint Bulgáriában tette. Erre aztán alkalmas időben következhetnek az, hogy az oroszok beleavatkozzanak a román belügyi dolgokba. A bukaresti kormány és a közvélemény erősen lépnek föl az e téren tapasztalt kísérletek ellen, mire aztán némiképp megcsönésült a muszka buzgólkodás; hanem attól tartanak, hogy az a csönd csak színleges és alattomban annál odaadobban folytatják műveket az orosz ügynökök.

Romániát tehát ismét egész komolyan fenyegeti az orosz rubel és terjeszkedési vágy, a melylyel szemben a kis királyságnak egyik leghatékonyabb fegyvere kétségkívül az, hogy mentől szorosabbá tegye a kapcsolatot Ausztria-Magyarországhoz fűzi. És tegye ezt nem csupán diplomáciai cselekvésekben, hanem a barátságot és támogatást biztosító egyéb módokon is. A mi barátságunk föltételei közé tartozik pl. az, hogy Románia ne hunyjon szemet azon állandó izgatás előtt, melyet a magyarországi román agitátorok bukaresti protekció mellett fűznek. Demonstráltassék az Bukarestben határozottan és világosan, hogy Románia politikai körének és közvéleményének az itteni román fészkelődésekhez semmi közük sincs. A kinek a saját háza fedelét balról akkor a lángtenger kezdő nyaldosni, a minőt a muszka rubel tud felgyújtani, az tagadja el még a platonikus rokonszenvezést is olyan törekvésekkel, melyek a ház jobb felén a szomszédba kacintgatnak a hódíthatatlanság bolond álmával. Mert nem szükséges, hogy féljünk tőle, (a mint hogy nem is félünk) ahhoz, hogy felköltse bosszúságunkat és haragunkat. Románia pedig jobb felől jóindulat, sőt esetleg áldozatkész támogatást igényel, hogy bal felől alkalomadtán el ne nyulessék egy sokkal, de sokkal komolyabb természetű hódítási vágy által, mint a minő néhány bukaresti politikai lázas képzeletében. Magyarországi némely részeire nézve motoszkal.

Konstantinápoly, júl. 28. A Reuter-ügynökség jelentése szerint a bolgár kormány folytatja fáradozásait a portánál, hogy ez mint souverain hatalom végleges határozatot hozzon Koburg hercegnek fejedelmé váló választása tekintetében.

Az orosz nagykövét Bulgária ügyében a portának jegyzékét adott át, melynek tartalma még ismeretlen.

Felhívás

a helybeli ipartársulatok elnökeihez és egyes iparosokhoz.

Folyó évi ápril hó 30-án 51. elnöki szám alatt egy hirdetményt boosítottam ki, melyben megének főispánja méltóságos Potsa József urnak 2076. sz. felhívása folytán a folyó évi augusztus havában Seps-Szentgyörgyön tartandó iparkiallításban mindenki tartsa hazafiai kötelességének résztvenni és e város ipara előhaladását iparával bemutatni.

A felhívás mintha elhangzott volna a pusztában, nem látszik az iparosok közt semmi érdeklődés.

Ezen azért figyelmüket újból felhívom, mivel nem volna a maga rendjén, ha iparosaink ezen megyéhez tartozó kiállításban részt nem vennének és nem ismertették ezt a vidéket, de sőt nagyobb körben is Kézdi-Vásárhely iparának fejlődését.

Ez által a kiállításon nemcsak a magát mutatja be, hanem tanulmány tárgyává teheti mindenki azt is, hogy Háromszék megyében az ipar mennyire fejlődött és a különbségek milyenek.

Egy kiállítás azért terveztetik, hogy ott lehet a különbségeket felismerni, és a kinek ipara előhaladása kintünik, jutalomra, elismerésre is számíthat, sőt e mellett ipara előhaladása még szerencsés körülmény is lehet, mert a vidékről és még távolról megjelenőket is rendelvényeket kaphat. Azon áldozat, a mit itt meghoz, gazdagon kárpótolva lesz az ismeretség által.

A ki iparának fejlődését kívánja és előhaladását ohajtja, annak minden ily alkalmat fel kell használni. Ne sajnálja a csekély idővesztést, mert ez által gazdagon lesz megjutalmazva.

Kézdi-Vásárhely, 1887. július 27.

Szöcs József,
polgármester.

Székelly kiállítás és az E. M. K. E. közgyűlése.

Értesítettnek a kiállításon részt venni szándékozó, hogy a kiállítandó tárgyak bejelentését a rendezőbizottság augusztus 15-ig elfogadják; és a bejelentendő tárgyak beküldési határidejéül augusztus hó 20-át tűzte ki.

Ugy a bejelentéseket, mint a bejelentett tárgyakat a mai naptól kezdve elfogadják a rendezőbizottság által e célra megbízott Binder Lajos iparfelügyelő és Váncsa György urak. A bizottság irodáját a kiállítás helyiségében, a Székely Mikó-kollegium első emeletében megnyitotta. Felkérte a kiállítási szándékozókat, hogy az esetleg szükséges utasításokért nevezett irodához szíveskedjenek fordulni.

A kiállításon mezőgazdasági terményekkel résztvenni szándékozókat értesítettnek, hogy a kiállítandó gabonaműveket kiveretlen állapotban, tehát kévékben is elfogadják; a kiveretlen, tehát szemül beküldött gabonaműveket úgy üvegekben vagy szabadon is elhelyezhetők.

A rendező bizottság a következő felszólítást intézi a vármegye birtokosságához:

Az E. M. K. E. folyó évi közgyűlését aug. hó 26-án és következő napjain Seps-Szentgyörgyön tartja meg, ugyanezen alkalommal meglátogatja vármegyénket a magyar írók és művészek egyesülete, felkérjük uraságodat, miszerint kedves vendégeink fogadásánál augusztus hó 27-én Előpatakon és aug. hó 28-án Seps-Szentgyörgyön, valamint a rendezendő ünnepélyeken megjelenésüket szíveskedjék. A részletes program közlelőbről közzé fog tétetni.

Az E. M. K. E. nagygyűlését és a székelly kiállítást rendező bizottság megbízásából Seps-Szentgyörgyön, 1887. július hó.

Potsa József,
elnök.

Vajna Miklós,
titkár.

A magyar kereskedő-ifjuság orsz. szövetségének választmánya

a következő felhívást intézte a hazai kereskedő-ifjak és kereskedő-társulatok s más érdekeltekhez:

Uram!

Ismeretes önök előtt a szept. 2-ik országos congressus azon határozata, mely kimondotta a kereskedő-ifjuság „Országos Szövetségének” létesítését, megbízván egyidejűleg a megalakítással egy ideiglenes központi választmányt.

Ezen ideiglenes központi választmány, miután az alapszabályoknak kormányi megerősítést kieszaközölte, az Országos Szövetséget tényleg megalakította; megkezdte azon áldásos munkásságot, mely hivatva leendő rövid évek során Magyarország egész kereskedelmi világát egy érdekközösségi sorompóba juttatni, a kereskedelem megtámadott érdekeit védelmezni, a nélkülözéssel küzdő és helynélküli fiatalságot segélyezni, elhelyezni, a kereskedelem képviselőit ugy társadalmi uton, mint a szakoktatás színvonalának emelésével a társadalom s kor által méltán megkövetelt magasabb s illetőleg megfelelő műveltségi fokra emelni, szóval mindazt megtenni, mi hivatva leendő arra, hogy a jövőben a társadalom irányadó és legszilárdabb középosztályát a kereskedő-osztály képezze.

Nagy czélok, a melyek eléréséhez mindennek fölött idő s kitartó munkásság kell.

Megkezdett e munka a lehető legjáratanabb talajon s már a működés legelső kezdetén is alig leküzdhető akadályokkal találkozott s növelte ezen akadályokat azon bizalmatlanság is, melylyel az igen tisztelt főnökök viseltettek maga e név iránt: „Szövetség”.

Többen s illetőleg nagyon sokan voltak, kik ezen bizalmatlanságnak kifejezést is adtak, vélvén, hogy a fiatalság agitációra készül, mely agitációnak a főnökvilág volna czélpontja. Eltekintve, hogy ezen föltetés a legnagyobb tévedésen alapul, de nem felel meg másrészt az intelligenciának, mely intelligenciának ezen czélbevett szövetségben

okvetlenül s a legnagyobb körvonalakban tömörülnie kell.

Uram! Nem műveletlen s a társadalom legalsóbb rétegéhez tartozó munkások szociális szövetségéről van itt szó, kik minden létező intézménnyel elégedetlenek s kik tömörülnének azért, hogy kényszereszközökkel igyekezzenek sorsukon segíteni, terhükön könnyíteni.

A magyar kereskedő-ifjuság, midőn felvette az országos szövetség nagy eszméjét, azon biztató remény által volt áthatva, hogy éppen a kereskedő főnökök lesznek azok, kik e társadalmi mozgalmat a legbehatóbban fogják támogatni. Hisz látja ország-világ, hogy a magyar kereskedő-ifjuság művelődni akar s rövid két évtized alatt haladt is e téren annyit, hogy kevés példa van ehhez a művelt európai statusokban. Hogy mindennek dacára ezen fiatalság, a magyar kereskedelem tényleges képviselőivel együtt, még mindig érezhető hátrányban van a nyugati államok kereskedelmével szemben, ennek okait államunk multjának nehéz politikai, felszeg társadalmi viszonyaiban kell keresnünk. Mióta azonban erőssé vált azon tudat, hogy a becsületes munka nyújtja a hazafi legszebb babérjait; mióta tiszteltté s becsültté lett a becsületes munka tényezője e büszke nemzet társadalmában: a magyar kereskedelem óriási lépéseket tett a haladás mezején. A mily örvendetes e tény, oly kétségtelen tehát, hogy azon társadalmi osztály, mely a kereskedelmet képviseli, képvisel egyszersmind olymértvű s magasabb intelligenciát, hogy erről feltételezni, mikép szociális tendenciákhoz hajolhatnék, legalább is gyöngédtelenség, de határozottan mondhatjuk, mikép meg nem érdemelt rosszakarata feltevés, mely mig egyrészt a kicsinyítés bélyegét nyomja magára a fiaalságra, másrészt visszaveti árnyékát azokra, a kiktől ered. Ez pedig legalább is nem alkalmas, hogy emelje társadalmi tisztességünket, de igen is alkalmas arra, hogy a sötétség menél nehezebben legyen előszatható jövőnk egeről. Romboltassék le tehát a bizalmatlanságnak e válaszfala s tegye ki-ki hazafias kötelességévé megismerni azt, hogy tényleg mit akar az országos szövetség.

Erre most nyílik alkalom, midőn a magyar kereskedő-ifjuság folyó évi augusztus hó 14-15-én megtartandja országos congressusát Kolozsvárra.

Ezen congressus napirendjének eddig ismert tárgysorozata a következő:

1. A magyar kereskedő ifjuság országos szövetségének közgyűlése.
2. Kereskedelmi szakoktatás.
3. A kereskedelem magyarosodásának eszközeiről.
2. A hazai ipar a kereskedelemben.
- Az 5. és 6-ik pont a végrehajtó bizottság véleménye után fog napirendre kitűzteni.

Ehhez képest tehát éppen az országos szövetség első közgyűlése lesz, magának a congressusnak első tárgya. Ezen közgyűlésnek tárgysorozata pedig a következőkben állapított meg:

1. Elnöki megnyitó beszéd.
2. Jegyzőkönyvi hitelesítő kikiűldése.
3. Az ideai választmány és számvizsgálók jelentése s javaslatok tárgyalása.
4. A jövő évi költségvetés megállapítása.
5. Netaláni indítványok tárgyalása.
6. Elnöki zárás.

Midőn a magyar kereskedő-ifjuság országos szövetségének ezen első közgyűlésére önöket, tisztelt uraim, meghívók, szíves megjelenésüket annál inkább kérjük, hogy egyidejűleg résztvevén a III-ik országos congressuson, azon meggyőződést meríthesse mindenki, hogy a magyar kereskedő-ifjuság jó uton halad.

Meghívtuk e közgyűlésre az ország összes kereskedőifjúsági egyleteit, s meghívjuk egyidejűleg az ország összes kereskedő-egeteit, társulatait, köröit és kaszinóit is, s kérjük, hogy ugy e közgyűlésen, mint a congressuson, ha testületileg nem is, de legalább küldöttségek által, magukat képviselteni méltóztassanak.

Távol vidékre, a szép kincses Kolozsvárra hívjuk önöket, uraim, a bérozes hazarész

központjába; messze van, igaz, de gondoskodott másrészt a kolozsvári congressus végrehajtó bizottsága, hogy a Budapestről, Szabadkáról és Aradról indítandó, e czélból megrendelt külön vonatok s a fővonalak csatlakozási vonalai is a lehető legmérsékeltebb árszabással megkönnyítsék ez utat s ígérteit bírjuk ugy a kolozsvári végrehajtó bizottságnak, valamint a „Bupapesti kereskedő-ifjak társulata” mint vezéregyletnek az iránt, hogy a monettervekről s árszabásról az összes magyarországi kereskedő-egeteket lehetőleg mielőbb értesíteni fogják.

Szíves meghívásunkat ismételve, engedjék meg remélnünk a legelőkelőbb részvétet s engedjék meg megragadnunk ez alkalmat is öszinte tiszteletünk kifejezésére.

Budapestben, 1887. évi július hó 19-én.

A „Magy. ker. ifjuság orsz. szövetségének” központi választmánya.

Fővárosi levél.

Világlátott fiatal honfitársaink vagyis puodlibet-fajú kosmopoliták között, kik, mint a Portia ifjú angol bárója, kabátjukat O-aszországban veszik, bő kimondhatatlanjukat Párisban, sipkájukat angol földön s modorkat mindenütt, nem egy van, ki tarka tapasztalásai fellegvárának tetejéről, a fitymálás szürke szemüvegén Budapestet a szánandó kisvárosok sorában emlegeti, noha br. Atzél Béla dícséretes buzgalommal működik azon, hogy Budapestnek világvárosi jellege legyen. A folyvást szépülő fővárost már is számos idegen látogatja. Örömmel legetetik szemüket a természet szépségein, Európa legméltóságtejesebb folyamán, mely mint egy óriási jegygyűrűt kapcsolja össze a testvér fővárost.

Budapest gazdagsága vetekehetik bátran bármely világvárosával. Melyiknek van pl. saját falai közt érdekes, élénk furdó-i dénye? A párisi, londoni, berlini vagy bécsi ember kénytelen fáradságos utakat tenni, ha fel akarja keresni a gyógyforrások locsogva biztató tündereit, míg minket csupán egy folyam választ el tőlük, melyen a gőzösök gyorsan és olcsón szállítanak a különböző furdóhelyekre, hol oly sokan találtak már üdülést és szórakozást. Ha a főváros rekedt levegőjétől s az utcáin megszorult hőségétől menekülni kívánunk, ott állnak előttünk a minden felőrában induló hajók, biztatva a tünderszépségű Margitszigettel, a császár-fürdő zuhanyos gőzfurdóijével, a hol ismerősök és vidéki szépségek kedvtelve sétálnak az árnyas fasorokban. Ez a jó oldala a fővárosnak, de nem mindenki élvezheti e jószágot; a sok szegény ember, kik itt izznak a fárasztó munka mellett, kénytelen a fulladt levegőjű fővárosban tölteni az időt. Nem is hiszem, hogy időjárásunk ne kért volna kölcsön Afrikából egy csomó hőséget és fojtó szelet, ugy, hogy midőn e sorokat írom, olyan vagyok, mint Heine ismeretes pálmája az iszonyu hőségben; égvé és sovárogyva álmodozom észak fenyőiről. Az aszfalt az utcán mint egy felolvadt szurok fekete tenger folyja körül házainkat, még több büzt terjesztve, mint a mi itt mindenféle szemét, megrekedt levegő és iszapos csatornák rossz szagából konglomerálódik. Az égető nap valóban nyilazni kezdett és elriasztja körünköl az embereket. Boldogok, a kik mehetnek furdőre vidékre, míg mi, a szellemi foglalkozás napzásomai, a civilizáció szikláin, szűk házsorok között, a kövezeten égünk, az aszfaltban uszunk, (aztán mondja valaki, hogy nem meleg furdő ez!) várva a könnyőreletes felhők érkezését.

Sokáig vártunk hiába, míg végre megérkeztek s az ég beborult tőlük. Ime, itt volt a jobb idő reménye és kilátása! Ha legalább a vízvezeték nem ad vizet, ígynk esővizet! Különböző örületek, fővárosiak, a „végleges vízmű” elfogadlatott s lesz vízünk — a korcsmárosok nagy öröme. Hogyne, mikor a vízvezeték igazgatója is „Wein”! Ha „Wein” igazgatja a vizet, — gondolják — miért ne igazgathánk mi is a vízzel a bort? A „végleges vízmű” tehát elfogadlatott; csak az a kár, hogy unokáink részesülnek majd abban a szerencsében, hogy e nagy

tervet megvalósítva lássák. De ne vessük falra az ördögöt, mert még megteszik azt a tréfát, hogy a jövő évre lesz vizünk.

A fiatalság addig gondtalannul mulat a zöldben, míg a böles városatyák a „zöld” asztal mellett „üdvös” dolgokat intéznek el a polgárság nagy örömére (?).

Most 23-án az „újpesti dalkör” igen sikerült táncvizigalmat rendezett a rákospalotai parkvendéglő helyiségeiben, melyhen a dícséret Loeb József karmestert illeti, ki fáradszónal buzgalommal működött közre. Ugyisint a híres operabékes Ellinger József is közreműködött az ő elpusztíthatatlan tenorhangjával. A zenét a báró Döppner-féle 23. gyalogezred zenekara szolgáltatta és zsep holgyeink ritka jó kedvvel mulattak kora reggelig. Az „újpesti dalkör” e fellépésével mindenesetre figyelmet keltett, mely nem fog eredmény nélkül maradni.

Karczfalvi.

Felhívás*)

adakozásra, a segesvári csataterén állítandó Petőfi-síremlék javára.

A Petőfi-émlékegyelet által, a fehéregyházi téren állítandó Petőfi-síremlék eszméje közel áll a megvalósuláshoz. Az emlék felállításának költsége azonban még meghaladja az egyelet által hazánk e kis részében összegyűjtött tőkét, habár az felül áll a 4000 frton. Minthogy az egyelet a célja vett síremlékben hazánk nagy költője iránt a magyar közönségben élő eleven kegyelethez méltó kifejezést öhlajt állítani, s e cél eléréséhez nagyobb összeg szükséges: kénytelen lett eddigi szűkebb köréből kilépve, szélesebb körben a nagy közönség áldozatkészségéhez folyamodni. Mert Petőfi nemcsak a miénk, kik naponként látjuk jeltelen sirhantját, hanem a nemzet, melynek minden egyes tagja örömmel fog járulni, ha alkalom adatik, a kegyelet eme munkájához.

Azon reményben, hogy osztja a kegyelet ezen termékeny érzelmét, bátrak vagyunk e gyűjtő ívet azon szíves kéressel megküldeni, miszerint ismerősei körében e szent célra gyűjteni s gyűjtésének eredményét egyesületünk elnökségéhez nagyságos Szoboszlai Károly megyei alispán, egyesületünk alelnökének nevére czimezve 1888. január 1-ig beküldeni méltóztatassék.

Hisszük, hogy a magyar közönség tényleg is bizonyítékát adja annak, hogy nagy fia és költőjével szemben nem lett sem feledékeny, sem hálátlan!

A segesvári Petőfi-émlékegyelet végrehajtó bizottságának Segesváron, 1887. június 10-én tartott üléséből.

Gróf Bethlen Gábor s. k., Balás Imre s. k.,
elnök. titkár.

Különlélek.

— Székely kiállítás és az E. M. K. E. közgyűlése. Gyűlést tartott f. hó 25-én Sepsiszentgyörgyön a székely kiállítást és E. M. K. E. közgyűlést rendező bizottság s a bejelentések és kiállítási tárgyak átvételével Binder Lajos és Váncsa György urakat bízta meg. Ugyanezen alkalommal — írja a »Székely Nemzet« — a nagy bizottság a teendőket a következő albizottságok közt osztotta meg: 1.) Az E. M. K. E. a nagygyűlésre érkező tagjainak és az írók és művészek társaságának S.-Szentgyörgyön leendő fogadására, kalauzálására és a felmerülő fuvarozások elintézésére alakított albizottság tagjai: Seethal Ferenc és Ujjvárossy József egy. alelnökök; Hollak Attila, id. Tompa Miklós, Henter Béla, Gábor Péter főszolgabírók, Császár Bálint polgármester, Kökösi Endre, Domokos Albert, Beldi Tivadar, Bogdán Arthur, Babarozsy Ferenc, szotyori Nagy Károly, Temesvári János, ügyvéd Nagy Károly, Kupferstich József, ifj. Nagy Elek, br. Szentkereszt Béla, Künnle József, Révay Lajos, Gyárfás Jenő, Harmath Domokos, Málik József, Künnle Tivadar, és Molnár Sámuel urak. 2.) Előpatakon a fogadást és kalauzást intéző bizottság tagjai: gróf Nemes János elnök, Henter Béla, dr. Székely

György, dr. Salacz Zsigmond, dr. Szabó Vazul és Goldstein József, 3.) A székely kiállítás rendezése körül felmerülő teendők elintézésére kiküldött bizottság tagjai, az E. M. K. E. háromszékmegei választmányi tagjai közül: Binder Lajos iparfelügyelő, Váncsa György, Bogdán Arthur, Deák András, Nagy Elek cipész, Málík Kristóf, Tégiás József tanár, Kökösi Endre, Nagy István, Kiss Ödön, Harmath Dom., Ferencz Lajos, Bodor Domokos, Csanádi Lajos, Molnár Józsiás, Török Bálint, Málík József és Barthos József urak. Ezen albizottságok felhatalmazták a megbízatásuk körébe tartozó teendők önálló elintézésére. Végül, miután az E. M. K. E. tagjainak megérkezések ideje még megállapítva nem volt, a részletes program még megállapítható nem lévén, a nagy gyűlés egyelőre ez iránt csak azt a határozatot hozta, miszerint a megye birtokosai kéressenek fel az iránt, hogy a vendégek elfogadásánál úgy Előpatakon, mint S.-Szentgyörgyön és a rendezendő ünnepélyeken megjelenni szíveskedjenek.

— Felhívás. Tisztelettel kéretnek azok, kik a tanuló ifjúság által f. évi aug. 7-én rendezendő jótékonycélu nyári táncmulatságra még meghívott uem kaptak, de arra igényt tartanak, szíveskedjenek a Császár Pál és Hosszu Ákos urak kereskedésében kitett ívre nevüket feljegyezni. A tanuló ifjúság.

— Meggyógyult tíz évi vakság után Brassóban egy asszony. Mult hó 24-ikén a brassói m. kir. országy. szemgyógy-intézetben egy 56 éves középtermetű nő jelent meg, a szemgyógy-intézetbe leendő felvételét kérve. A beteg nő elbeszélte, hogy már 10 év óta nem lát napvilágot, gyermekeit csak kiskorukban látta s nagyobbik fia, kiaz időben, a mikor szemét a hátya belepte, 13 éves volt, most jött haza a katonaságtól. A sikerült műtét azonban 21 nap alatt a szegény asszony szeméről a hályogot oly szerencsésen távolította el, hogy most már teljesen lát szemüveg segítségével. Mákszem Györgyné, a meggyógyult beteg, most visszatért csik-szentdomokosi lakására.

— Béketermő záporosó. A világtörténet lapjain nagy vértengerek között találunk nem egy tiszta foltot, a honnan valami váratlan jótékony eső még idejekorán elmosta a vérfoltokat. Nem egyszer megtörtént már, hogy egy-egy idejekorán alkalmazott „tus” felülről lehűtötte a forradalmi kedélyeket. Ha tehát forradalomra van kilátás, a hatalmak most már rögtön sietnek elő — egy pár vizipuskával s ezek nem egyszer olyan esőt támasztanak, hogy elmossák a forradalmat. A szultán is ismeri már ezt a diplomatikus záporosót csak a napokban akarta elfojtani ilyenl a krétai lázadást. Mikor hire ment, hogy Kréta megint forrong, a padisah bepakoltatott háromszáz darab rendjelt s elküldte Krétába háromszáz darab rendjel-adományozási oklevél kíséretében. Az oklevelek teljesen rendben vannak, csak egy hiányzik belőlük: az érdemes férfi neve, kit a padisah az illető dekorációval kitünt. Dsallal-Eddim basa, a sziget kormányzója, tetszése szerint áraszthatja a krétaiak fejére a rendjelzapot, s Konstantinápolyban azt remélik, hogy ez a zápor használni is fog teljesen.

— Hajművészeti akadémia. Ezt a nagyhangú címet viseli egy új egyesület, melyet a napokban alakítottak meg párisi fodrászok. A párisi fodrászok ugyanis többre tartják magukat más közönséges hajnyíró mesteremből; ők új divatot teremtenek, irányt adnak a frizura terén, meghatározzák, hogy egészbe, felébe vagy harmadába viseljek-e a hölgyek frou-frounak levágva a hajukat; mindezekért a nagyfontosságú kulturális cselekedetért ők lenéznek az amolyan fodrász-népséget s magukat „hajművészek”-nek nevezik. Hogy még jobban kitüntessék az ő arisztokrata voltukat, elhatározták, hogy hajművészeti akadémia alakítanak, a mely rendes tagjait a párisi frizör-notabilitások közül választja, de fölvesz vidéki fodrászlegényeket is — levelezőtagokul. Tagjai lehetnek azonkívül az akadémiaának mindazok, a kik valamiféle módon foglalkoznak más emberek hajának művelésével. Hogy külsőleg is meg lehessen különböztetni ezeket a frizör-arisz-

tokatákat a nemhivatottaktól, az akadémia tagjainak, a francia tudományos akadémia példájára, egyenruhájuk is lesz: olajzöld-színtű frakk aranypaszomántos széllel és fodrászjelvényekkel. Ilyen fodrásztábornoki egyenruhákban fognak megjelenni az akadémia tagjai minden hivatalos megjelenésük alkalmával. Merplés párisi festőt már ki is nevezték hajművészeti akadémiai festőnek, az akadémia elnöke pedig Lubomirsky lenygel herceg, mint tiszteletbeli frizör.

Az erdészeti szakvélemények kiskorukat érdeklő ügyekben.

Arra nézve, hogy ki adhat az árvaszékek szakvéleményt a kiskorukat érdeklő oly ügyekben, melyeknél erdészeti szempontok döntők, a belügyminiszter a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterrel létesített megállapodások folytán a törvényhatóságokhoz a következő körrendeletet intézte:

A kiskoruk tulajdonát képező erdők kezelési és az erdei termékek értékesítési ügyekben felmerülhetők kérdések szakszerű elintézésének biztosítása tekintetéből az ily szakvéleménynek megadásával a vármegyei, illetve a községi és volt urbéres közbirtokossági erdők kezelésével megbízott erdőtisztek bizattak meg s illetve azok köteleességévé tétetett, hogy mindazon esetekben, midőn az árvaszékek kiskorukat érdeklő erdészeti ügyekben fognak szakvéleményt kérni, azok a kívánt véleményt mindenkor kellő időre pontosan adják meg.

Oly törvényhatóságok területein, hol az erdőbirtokosok az erők kezelését a kincstári erdészetre ruházták át, az árvaszékek megkeresésére adandó szakvélemények a kincstár szolgálatában álló azon erdőtisztek által fognak megadni, kik a községi és volt urbéres közbirtokossági erdők kezelésével egybekötött teendők végzése végett az illető törvényhatóság területére kirendelve lettek.

A mi pedig azon törvényhatóságokat illeti, hol a vármegyei, illetve községi erdőtisztai állomások és községek s volt urbéres közbirtokosságok tulajdonát képező erdők csekélyebb kiterjedésénél fogva esetleg nem alkalmaztatnak, s az erdők törvényszerű kezelése más uton történik, az árvaszékek megkeresésére adandó szakvélemények szerkesztése a szomszédos törvényhatóság azon vármegyei vagy községi erdőtisztjének állandó köteleességében, ki a szakszempontból megvizsgálható erdőhöz legközelebb bír állandó lakással.

Hasonló eljárás követendő oly esetekben, midőn a szervezett vármegyei vagy községi erdőtisztai állomás betöltve nem lévén, a szakvélemény megadásával az illető kerületbeli erdőtiszt nem bízható meg, s midőn ezen teendők végzésével annak szomszédja lesz megbízandó.

A községi és volt urbéres közbirtokossági erdők kezelésével megbízott erdőtisztek a kiskorukat illető erdészeti ügyekben adandó szakvélemények megadásánál egybekötött költségek megtérítésére igényt tarthatnak s az illetékes árvaszékek köteleességében fog állani esetről-esetre intézkedni az iránt, hogy a szakvélemények megadása tekintetéből teendő utasítások tartamára az illető erdőtiszteknek naponként 4 (négy) frt napidíj és a ténylegesen felmerült szállítási költségek megtérítésének s szükség esetén megfelelő utazási előlegek utalványoztatassanak.

Azon esetben, ha az erdőtisztek által benyújtott utazási számlák az árvaszékek által kifogásoltatnának, s a felszámítás helyessége iránt kételyek merülnének fel, az utazási számlák az utazás tartamának megállapítása s a szállítási költségek érvényesítése végett a földmívelési minisztériumhoz felterjesztendők.

Az árvaszékek felhatalmaztatnak, hogy a kiskorukat illető erdészeti ügyekben adandó szakvélemények megadása végett vagy az illetékes közigazgatási erdészeti bizottsághoz, vagy közvetlenül a kerületbeli vármegyei, illetve községi erdőtiszthez fordulhassanak.

Oly esetekben, midőn az árvaszék a szakvélemény megadása végett a közigazgatási

bizottsághoz fordult, a községi erdők kezelésével megbízott erdőtiszt által szerkesztett szakvélemény közvetve, a közigazgatási bizottság útján, különben pedig közvetlenül küldendő át az illetékes árvaszékekhez.

Felhívom tehát a közigazgatási bizottságot, hogy a fentebbieket a vármegyei árvaszékek, esetleg a vármegye területén létező rendezett tanácsú városok s gyámhatósági joggal felruházott községek árvaszékeinek mihez tartás végett hozza tudomására.

Buda pesten, 1887. évi július 19-én.

Br. Orozy Béla.

Fürdővendégek névjegyzéke.

Tusnád.

E. Wachmann konzervatórium igazgató, Bukarest. Biró Pál miniszteri osztálytanácsos, Budapest. Herceg Ignác telekkönyvi igazgató, Budapest. Binder Sámuel Traugott pénzügyminiszteri hivatalnok, N.-Szeben. Amália Schullerus kereskedő, Brassó. Charlotte Scherg kereskedő, Brassó. Csanádi Béla kir. járásbíró, Csik-Szereda. Auguste Henrich magánzó, N.-Szeben. Mathilde Mangezius tanítónő, N.-Szeben. Tamentzy György főszolgabíró, Torontál. Alibunar, Novák Jánosné kereskedő, Fogaras. Helené Manega mérnök, Bukarest. Fáni Last kereskedő, Braila. Dr. Ch. Teohari orvos, Giurgevo. Lendvay László birtokos, Hosszuteleke. Özv. Görög Károlyné kereskedő, M.-Vásárhely. Cserey Ákosné birtokos, Akosfalva. Özveg. Tutsek Józsefné magánzó, Kolozsvár. Debizky Mihály gyógyszerész, Baróth. Jón Teodoroff kereskedő, Rustcsuk. Virgiliu Iliescu kereskedő, Bukarest. Rozálie Nusbacher kereskedő, Brassó. Partesiu Moldován tanár, Balázsfalva. Kakas Balázs, Maros-Vásárhely. Berketzi Jánosné bádogné, S.-Szentgyörgy. Henriette Müller kereskedő, N.-Szeben. Julie Hesshaimer kereskedő, Brassó. Özv. Zakariás Józsefné bányanagyné, N.-Enyed. Györfi Anna törv. bíró leánya Sz. Udvarhely. Temesváry István kereskedő, Brassó. Neumann Antalné osztr. magy. konzulné, Plojest. Leonhardt Ida posztógyáros, Brassó. Hareti Stancescu kereskedő, Brassó. Dr. J. Marie Gloase orvosné, Plojest. Klára Fotsanu mérnök, Bukarest. Izidor Stern. kereskedő, Bukarest. Petru N. Apostolescu ügyvéd, Plojest. Nagy István magánzó, Brassó. Veigand Maria porcellángyárosné, Bukarest. Magyar Mihály hírlapíró, Kolozsvár. Emil Perr, kereskedő, Brassó. József Prentner kereskedő, Brassó. Horváth Miklós állami tanító, N.-Szeben. Gats Józsefné birtokos, N.-Iklód. József Grüné szeszgyáros, Fogaras. Alex. Deamendescu ügyvéd, Bukarest. Dim Tanasescu magánzó, Bukarest. Györke Lajos kir. kereskedelmi tanár, Fogaras. Grünfeld Róza kereskedő, Brassó. Gusztáv Hertell tanító, Brassó. J. Scachli bankár, Bukarest. Török Aron unitárius esperes, Felső-Rákos. Heteyi Gyula cs. kir. kamarás, Budapest. Személyszám összege 426.

A közönség köréből.*)

Tekintetes szerkesztő ur!

Becsés lapja július 26-ki 59-ik számának „A közönség köréből” című rovatában egy kevés jóakarattal, de annál több tájékoztatanságról tanuskodó felszólalás jelent meg a hírlapoknak vasárnapi napokon történő kiadása tárgyában. Nem ugyan a cikkíró személyéért, de a közönség helyes tájékoztatása szempontjából szükségesnek tartom feleletül a cikkre kijelenteni, hogy a hírlapok a kaszinó részére, valahányszor utána jött a kaszinó szolgálja, még vasárnap is, mindig ki lettek adva, dacára, hogy vasárnap délután csak 3—4 óráig van hivatalos óra s a posta fél 5 órakor hozza meg a lapokat. Ha a kaszinóban a szolgálat teljesítésében mulasztások fordulnak elő, azt kár a postahivatalnokok rovására róni föl, a kik jövőben is megteendik még az ilyen felszólalások dacára is, nem ugyan hivatalos köteleességéből, de szívesügből, hogy vasárnap délután hivatalos órán kívül is, mikor lehetséges, kiadják a lapokat a kaszinó részére, csak tessék a szokott időben utána küldeni.

Tisztelettel

a m. kir. postahivatal nevében
Kovácsy,
posta- és távirdevezető.

Szerkesztői izenet.

„Szívedhez.” Hogy kedvese szívéhez mennyiben fog eljutni: azt nem tudjuk, de hogy a miénket nem nyerte meg, az bizonyos. Verset ritkán és csak akkor közlünk, ha az úti a mértéket; de ebben a helyesírás legelőkelőbb szabályai sincsenek megtartva, annál kevesebb a kifogástalan rimelés, s nyoma sincs benne a költői felfogásnak, melyebb érzések stb. Üres frázisokkal szerezhet tán élvezetet „angyalát”-nak, „drágá”-jának, de nem az olvasó közönségnek. Nem közölhet.

*) E rovat alatt helyet adunk a közérdekű felszólalásoknak, de a felelősség a beküldőt illeti.

Szerk.

Kézdi-Vásárhelytt, július 28-án.

Buza (tiszta)	hektóliterenkint	5 frt 20 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Rozs (tiszta)	„	3 frt 75 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Arpa (tiszta)	„	3 frt 20 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Zab	„	1 frt 95 kr
Törökbuza	„	4 frt 55 kr
Kása (köles)	hektóliterenkint	8 frt — kr
„ (árpa)	„	24 frt — kr
Borsó	„	6 frt — kr
Lencse	„	10 frt — kr
Fuszulyka	„	5 frt — kr
Pityóka (legszebb)	„	1 frt 30 kr
Marhahús	kilogr.-kint	— frt 32 kr
Disznóhús	„	— frt 36 kr
Juh-hús	„	— frt 24 kr
Szalonna	„	— frt 60 kr
Faggyu (nyers)	„	— frt 60 kr

Hivatalos árfolyamok és érték-  a budapesti áru-tőzsdén,

julius 25-én.

Magyar aranyjáradék 6 ^o / _o	. . .	—,—
Magyar aranyjáradék 4 ^o / _o	. . .	101,—
Magy. papíráradék 5 ^o / _o	. . .	87.40

Magyar vasuti kölcsön	151.25
M. keleti vasuti államköt. I. kibocs.	973.04
M. keleti vasuti államköt. II. kibocs.	127.75
M. keleti vasuti államköt. III.	115.50
Magyar földterhermentesítési kötvény	104.25
M. földterhermentesit. kötv. záradékkal	104.25
Temes-bánáti földterherm. kötvény	104.25
Temes-bánáti földt. kötv. záradékkal	104.25
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	104.25
Horvát-szlavon földterherment. kötv.	—
Magyar szőlődéma-váltásági kötvény	100.—
Magyar nyeremény-sorsjegykölcsön	124.—
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	123
Osztrák járadék papirban	81.25
Osztrák járadék ezüstben	82.60
Osztrák járadék aranyban	113.—
1860. államsorsjegyek	137.—
Osztrák-magyar bankrészvény	88.3
Magyar hitelbank-részvény	287.50
Osztrák hitelintézet-részvény	281.90
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.90
20 frankos arany	9.95
Német birodalmi márka	61.60
London (2 havi váltókért)	125.70
20 márka arany	12.35

Felelős szerkesztő:

Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:

lfj. Kovács Dániel.

Nyilt tér.*)

Fehér és creme franczia se-
lyem faillok, surah, satin

merveilleux, damasz, ripsz, tafota és atlasz méterenként 75 krtól 10 ftt 65 krig szállít egyes ruhára való darabokban és végeken vánmentesen a helyszínére **G. Henneberg** (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára **Zürichben**. Minták azonnal küldetnek. Levelek 10 kr szállítási díjba kerülnek.

Nyersselyem (bast) ruhákat
(egész selyem) 9 forint 80

krért egész öltönyre való darabokban, ugyisintén nehezebb minőségben, legalább két öltöny vételénél, vámmentesen a helyszíniére szállít **G. Henneberg** (cs. kir. udvari szállító) szellemgyár-
raktára **Zürichen**. Minták azelemmel küldetnek. Lévelekre 10 kr portó kell.

*) Ezen cikkért felelősséget nem vállal a szerk.

Én Csillag Anna



185 ctm. hosszú óriási Loreley-hajammal melyet az általam föltalált kenőcs 14 havi használata után nyertem, mely megakadályozza a hajkihullást, elősegíti a hajnövekedést és erősíti a hajbőr, uraknál elősegít egy teljes erős szállónővést, rövid ideig való használat után a hajnak valamint a szokálnak természetes színt és sűrűséget kölcsönöz és megóvja korai őszüléstől a legmagasabb korig. Egy köcsög ára 50 kr., 1 frt, 2 frt. Postával küldés napoként a pénz előleges beküldése vagy postautánvételel mellett az egész világba.

CSILLAG és TÁRSA,
Budapest,
Király-utca 26.

8-20

Van szerencsém a n. érd. közönség figyelmét felhívni, hogy könyvnyomdamban a következő

NYOMTATVÁNYOK ÁLLANDÓAN RAKTÁRON TARTATNAK

és KIS MENNYISÉGBEN is feltűnő OLCSÓ ÁRON kaphatók:

[illegible]

Raktáromat folyton nagyobbítani törekszem, hogy így a n. é. közönség igényeinek gyorsabban és jutányosabban felelhessek meg.

Elvállalok továbbá mindennemű könyvek, folyó- és röpiratok, bármintemű alapszabályok, hivatalos nyomtatványok, rovatos ívek, körlevelek, felhívások, árjegyzékek, számlák, étlapok, nász- és vigalmi jelentések, mindennemű meghívók, névjegyek, tánczrendek, újévi és más alkalmi üdvözlések, falhirdetmények, szóval minden a könyvnyomdászat körébe tartozó minták csinos és gyors kiállítását.

Ajánlom írószereimet, levélpapiraikat, levélborítékaimat és tentáimat, melyekből raktárt tartok s melyekből gyári áron szolgálhatok.

Végül ajánlom a következő műveket, melyek nálam tetemesen leszállított áron kaphatók: **Statistika elmélete**, Dr. Konek Sándortól. — **Az osztrák-magyar monarchia statistikája**, Dr. Pásztor Mórától, 4 füzet. — **1881. LIX. t.-cz.** a polgári törvénykezési rendtartásról szóló 1868. **LIV. t.-cz.** módosítása tárgyában; **az 1881. LX. t.-cz.** a végreh. eljárásról; **függelék** az összes hatálybaléptetési rendeletekhez, jegyzetekkel, utasításokkal és magyarázatokkal ellátta Dr. Nagy Ferencz. — **Az alkotmány és az igazságügyi politika**, Karvasy Ágosttól. — **Az 1847/8-ik évi országgyűlési törvényczikkek.** — **1870. XLII. t.-cz.** a köztörvényhatóságok rendezéséről. — **A közrendészeti tudomány**, Karvasy Ágosttól. — **Váltojogtan**, Dr. Karvasy Ágosttól. — **A magyar váltóeljárás**, tekintettel az új bírósági szervezetre, Dr. Apáthi Istvántól. — **Az új váltóeljárás**, magyarázattal és irománypéldákkal, Kassay Adolftól. — **Törvényczikk** a kir. közjegyzőkről. — **Törvényczikk** az országgyűlési képviselők választásáról. — **Az új vadászati törvény.** — **Polgári törvénykezési rendtartás.** — Ugyanaz, az 1870-ik XIV. póttörvényezikkel. — **Ideiglenes polgári perrendtartás**, az erdélyi nagyfejedelemség és a vele egyesített részek számára. — **Ausztriai általános polgári törvénykönyv**, Karvasy Ágosttól. — **A társulási intézmények a nemzetgazdaságban**, Kautz Gyulától. — **Politika vagy országászáttan**, Kautz Gyulától. — **Adalék** a magyar közjoghoz, Deák Ferencztől.

Tisztelettel

SZABÓ ALBERT.

könyvnyomda-tulajdonos.